

یا صاحب الزماک

دلها همه تنگ‌توست آقا، برگرد...

خدیح‌مسادات حسینی

چشم‌هایم را آرام باز می‌کنم. نسیم خوشبوی جمعه مژگانم را نوازش می‌دهد. آیا می‌شود امروز روز موعود باشد؟
قلیم به تپش می‌افتد. شور و شوق عجیبی در دلم بیا می‌شود.... می‌شود امروز مهدی موعود و رحمت فراگیر و آن پناه بی‌پناهان بیاید؟ اگر این جمعه هم مثل...
برگ‌هایی از عشق ورق می‌خورند و من به این جمله می‌رسم: «إِنَّ رَحْمَةً رَبِّكُمْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ أَنَا تِلْكَ الرَّحْمَةُ: همانا رحمت پروردگارتان همه چیز را فرا گرفته است و من آن رحمت فراگیر الهی‌ام.»
امام زمان علیه السلام
بغضم می‌ترکد و اشک‌هایم جاری می‌شود.
آقایم! مولا جان، ما تشنه رحمت فراگیر شما هستیم. این کره خاکی بدون رحمت شما از هم فرو می‌پاشد. تا کی باید این ریشه‌های ظلم، چنگ‌های خود را با قدرت بیشتری در دل زمین فرو کنند؟ تا کی باید چشم به عدالتی وصف‌ناپذیر بدوزیم و حسرتش را بخوریم؟
تا کی باید از گوهر وجودی شما، کم نصیب باشیم و پرتوهای عنایت‌تان را از پشت ابرهای سیاه گناه و ظلم دریافت کنیم؟
آقای من! هر روز برای آمدنت دعا می‌کنم تا بیایی و دنیا با آغوش باز پذیرایتان باشد.
آقای من بیا!
بیا تا بین عشق ما و رحمت شما اتصالی ابدی و بی‌نهایت صورت گیرد...

جبار

۱۸

ش ۱۳۹

مسافر سبز

این گونه منتظر باشیم

رضیه برجیان

تمرین کلا چیز خوبی است. کلی آدم را آماده می‌کند تا بهتر عمل کند.
چه ربطی به انتظار دارد؟
تمرین خط شاید هیچ ربطی به انتظار نداشته باشد؛ اما تمرین «روی خط حرکت کردن» آخر ربط است!
انتظار اصلا تمرین است، برای زندگی در جامعه پس از ظهور. برای تنفس در فضایی که همه کارها و همه حرکت‌ها یک هدف را دنبال می‌کنند و آن توحید است و دیگر «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» لفظی نیست که تنها بر زبان‌ها جاری شود. بلکه در اعمال جاری است و نیت و قصدی دیگر، پشت کارها نیست.
انتظار تمرینی است برای همراه و همگام با امام راه سپردن و جدا نشدن از خط ایشان. و غیبت فرصتی است برای آماده شدن برای قیامی بزرگ و انقلابی جهانی، انقلابی که از عاشورا با شعار امر به معروف و نهی از منکر آغاز می‌شود و تا بر پایی حق و عدالت در تمام هستی امتداد می‌یابد. انقلابی با تحولی عظیم در نگرش‌ها و ارزش‌های عمومی جهان؛ در دورانی که با تلاش طاغوت‌ها، معروف‌ها منکر شده‌اند و منکرها معروف.

